

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

8. Quoto anno ante æram Christi obierit Alexander M.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

DAN. VII. v. 1, 3, 25.

Anot. Baltassaris regis. Euilmerodach ex Berosi sententia biennium regnavit, & annus illius primus, ut sacra pagina indicat, cum anno 37. transmissionis lectionis concurrat, qui erat, ut supputo 26. ab excidio Ierosolymitano. Itaque annus primus Baltassaris meo iudicio non fuit 27: ab Urbis eversione, sed posterior, quicquid aliqui in contrarium opinentur.

Initium regni Euilmerodachi & Baltassaris.

Verl. 3. *Et quatuor bestie grandes ascendebant de mari.* Hæ significabant quatuor imperia, quorum initia & durationes alibi indicabam. Leæna representabat regnum Chaldæorum: Ursus secundam Monarchiam, in cuius ore tres ordines comparebant v. 5. nempe tria regna Chaldæum, Medicum, Persicum, quæ Cypus in suam potestatem redegit, quasi tres bolos deuoraret, Pardus v. 6. designabat Monarchiam Græcorum: bestia quarta v. 7. Romanorum.

4. Imperia.

Verl. 5. *Ad tempus & tempora, & dimidium temporis.* Bene notat Pererius errare Caluinum, qui ait his verbis tempus incertum significari: nam veteres passim per tempus, annum intelligunt; per tempora biennium, per dimidium temporis, dimidium annum. Ita S. Hieronymus, Theodoretus, & alij in hunc locum. S. August. lib. 20. ciuit. cap. 25. Irenæus lib. 5. cap. 50. Cyrillus Catechesi 25. Hippolytus de consum. sæculi &c.

Error Caluini.

DAN. VIII. v. 22.

Quatuor reges de gente eius consurgent. Agitur hic de Alexandro Magno, qui anno ante Chr. 324. extinctus est, eoque extincto post annos 12. surrexerunt quatuor principes, Antigonus, qui Asiæ præerat Philippus, qui Macedoniæ, Seleucus, qui Syriæ, & Ptolemæus Lagi, qui Ægypto.

Q V Æ S T I O VIII.

Quoto anno ante aram Christi obierit Alexander Magnus.

Iosephus lib. 1. contra Apionem, Alexandrum, inquit, proficentur vniuersi 114. Olympiade fuisse defunctum. Idem tradit Arrianus lib. 7. Diodorus lib. 17. & clarus Eusebius lib. 8. dem. 2. Mortuus est, ait, Alexander initio centesimæ & quartæ decimæ Olympiadis, post Cypri annis 236. qui apud Persas regnare cepit, incunte Olympiade 55. Cum autem annus primus Olymp. 114. inierit anno ante Christi aram 324. & in æstatem anni sequentis deserit, quæstio est, vtrum hoc an illo anno ante Chr. decesserit Alexander.

Ratio dubitandi.

2. Aram Philippi, siue à morte Alexandri, quam ab Arabibus Tirik Dilkar-

Epocha Philippi.

17.
H. Philippi

Chronol
vet: Testa

A 1 V
17 a

naim vocari tradit Petavius lib. 10. cap. 38. communis & vera Chronologia
sententia ab anno ante Christi æram 324. nempe ab anno 1. Olympiadis
exerente, sed in eunte deducit, quibusdã frustra renitentibus, vt dicitur
uisio, Capello, qui horum annorum epocham anno 321. ante Christi
stirunt. Communem doctrinam confirmat S. Hieronymus, qui Dama-
lexandro scribit: cum triginta & duos annos ætatis haberet, & duodecim
num, in Babylone veneno perijt Sulpitius lib. 2. sacra hist. exacto, inquit, anno
perij anno, septimo post quã Darium deuicerat apud Babyloniã defunctus est. Ex
igitur doctrina anno ante Chr. 324. ad hęc 12. & peruenies ad an. 312.
gnus Alexander Philippo parenti suo in Macedonia regnum successit
tur aduersarij, Caluilius, Capellus. Quo spectat illud 1. Mach. 1. v. 54.
Alexander annis 12. & mortuus est. Totidem annos illi post Philippum
annumerat Tertullian. contra Iudæos, & ex Eratosthene Clemens Alex-
nus lib. 1. Stromatum, qui vt bene aduertit Sallianus, eo etiam nominatim
ni sententiã aditipulatur, quod à condita Roma, vtque ad obitum
enumeret annos 429. intelligo exactos, vt mox de Censorij supple-
cam. Rursus anno isti 324. addæ 7. & exurget annus 331. quo ceterum
rium ab Alexandro ad Arbela profligatum.

Fauet
Censorin.

3. Huc accedit luculentum Censorij testimonium, qui lib. de
cap. 21. in aureo illo variarum ærarum nexu, annum Philippi, hinc & Alex-
xandri 562. componit cum anno Iuliano 283. Vr bis 991. à 1. Olymp.
annum fuisse æræ Christi 238. indubitatum est, huic addæ 24. & repone-
tem annum 562. à morte Alexandri: cui si adiunxeris 419. annos. Vnde
Alexandri mortem effluxere, pertinges cum Censorino ad annum 113.
Vnde etiam palam fit, ante mortẽ Alexandri numerã das præcise Olymp.
113. hoc est, annos Iphiti 452. quos si anno 562. ab obitu Alexandri
resultabit annus à 1. Olympiade 1014. vt colligit Censorinus. Quis
lus in tabulis annum 1. ab excessu Alexandri cum 1. Olymp. 114. apre-
fic enim Alexandri mortem in annum ante æram Christi 324. tractat
quod disertè faciunt Sallianus & Petavius.

Nexus an-
norum
Domini
& Philippi

4. Itaque si dato cuilibet anno Dom. adijciantur 324. prodibit
te Alexandri, stylo Iuliano & Gregoriano. Si proposito anno Philippi
quam 324. demantur 324. relinquetur annus æræ Christi. Si propo-
Philippi, qui non superet 324. annus propositus tollatur de 324. vt
merus annum ante Chr. representet. Si deniq; exhibeatur annus ante
324. non excedat, eum annum aufer à 325. & elicies annum à morte
incuntem. Quæ omnia intelligenda sunt, de annis Philippi, quorum
Kalendis Octob. deducatur, & qui sint Iulianis æquales. Si enim vago

principiū, dato anno à morte Alex. adijciantur 424. vt habeatur annus Nabonassari, qui cū eo cōgruit. v.g. anno 2. ab obitu Alex. adde 424. proueniet annus Nabonassari 426. cuius Thoth incidit in diē 12. Nouēb. ann. ante arā Chr. 323. Hanc annorum cōsociationem aptissimè stringit anner. Nabonassari, & Philippi cōcurfus, quē laudatissimus auctor Censorinus ad nostrā transmisit. *Probatur*
 5. Hanc annorum cōsociationem aptissimè stringit anner. Nabonassari, & Philippi cōcurfus, quē laudatissimus auctor Censorinus ad nostrā transmisit. *Probatur*
 6. Hanc annorum cōsociationem aptissimè stringit anner. Nabonassari, & Philippi cōcurfus, quē laudatissimus auctor Censorinus ad nostrā transmisit. *Probatur*
 7. Hanc annorum cōsociationem aptissimè stringit anner. Nabonassari, & Philippi cōcurfus, quē laudatissimus auctor Censorinus ad nostrā transmisit. *Probatur*
 8. Hanc annorum cōsociationem aptissimè stringit anner. Nabonassari, & Philippi cōcurfus, quē laudatissimus auctor Censorinus ad nostrā transmisit. *Probatur*

8. Eodem modo suos calculos digerit Albategnius, c. 30. & communera cententiam trium eclipsium notatione cōfirmat, quarum prima fuit lunatis anno post mortem Alexandri 1206. die 23. mēsis Tamuz, hoc est anno Dom. 883. Iulij

pi

odia
nenti

P.
H. Philippi

Chronol
vet. Testam

A IV
17

Julij 23. cum autumno præcedenti annus ille 1206. iniisset, verum
O&obris anno Christi 882. Huic adde 324. ante Chr. exortos, & totum
num 1206. ab excessu Alexandri. Nec est, quod suspicetis hanc Lunam
nem anno 884. tribuendam: nam vel ipsa Epacta illius anni, quæ
cat diem 23. Julij longè remotam à plenilunio, quo solo Luna dicitur
Secunda eclipsis fuit solaris anno Philippi 1214. die 3. mensis Ab, sine
quam tabulæ Mathematicæ anno Domini. 891. repræsentant, certè
O&obris proximè transactis annus ille 1214. incepisset: qui præ
annum Domini 890. apponantur 324. Tertia eclipsis fuit cuius Lun
no Philippi 1224. die 2. Ab siue Augusti, quæ incidit in annum Dom
cyclo Lunæ 9. Epacta 7. sed anno præcedenti, nempe 900. Kalendar
emerferat annus ille Philippi 1224. qui restituit, si ad annum Domini
ponantur 324.

Epocha
duplex an
notum
Philippi.

9. Ex dictis duo corollaria deducuntur. Alterum annorum
plex initium ab auctoribus vsurpari: quandoque enim fixum ad Kal
obris constituitur, quod tribus eclipsibus iam recensitis ex Alex
tum patet; quandoque verò hi anni solum ac vagum habentur
eo planè modo, quo Thothis Ægyptius in annis Nabonassari, ut dicitur
pla ex Censorino, Ptolemæo; Alphragano nuper allata. Vago tamen
vsus est Albategnius, dum anno Philippi 1206. æquinoctium æstivum
deprehensum die 19. Elul, nimirum anno Domini 882. die 29. Sep
Nam si ad annum illum methodo vsitata adijciantur 424. præcedentia
bonassari 1630. ortus fer. 2. die 15. Februarij, ut tradidit Opusc. cit. ann. 1206.
& 12. Sic ista observatio facta est, die 8. mensis Pachon, quam in 39. Sep
Iuliani incidisse patet ex Opusc. cit. cap. 13. Alterum corollarium est
audiendum auctorem libri nouæ veræq; Chronologia, dum occurrat
xandri in annum ante æram Christi 311. differendam. Vtrumque
rium egregiè declarat Petavius lib. 10. cap. 39 & 40.

QVÆSTIO IX.

Quot annis epocha regni Græcorum præcedat
Christi.

Varia no.
mina horu
na notum.

1. HI anni sunt ijdem cum ijs, qui vulgo dicuntur Contra
dum Chaldaeos Seleucidarum, Syro-Græcorum, Syro-Macedo
post Alexandrum, post mortem Alexandri Dikarnum quæ
tio passim occurrit in libris Machabæorum. Et licet in Ierusal. Chrono
tius ea de re disputauerim; quia tamen communem quam ibi tradidit